

De Werkkantennes

de weg naar een nieuw laagdrempelig initiatief naar werk

Als antwoord op het optimalisatieplan van de VDAB en de daarbij horende reorganisatie en sluiting van twee van de vier Gentse Werkwinkels, lanceerde de Dienst Werk van de stad Gent eind oktober 2013 het concept van werkkantennes. De Lege Portemonnees nodigde zichzelf uit bij Dienst Werk en stelde de vraag hoe werkzoekenden en potentiële gebruikers van de werkkantennes betrokken worden bij de ontwikkeling van dit concept. Daarom organiseerden we op 31 maart een inspraakmoment om na te gaan “hoe kan een dergelijk werkkantenne werkzoekenden helpen in hun zoektocht naar werk?”

Eind april 2014 zullen er nog twee grote werkwinkels van de VDAB overblijven in Gent, één in het nieuwe Vlaams Administratief Centrum aan het Sint-Pietersstation en één tijdelijk in de Minnebeke (en vanaf het na-jaar definitief in de Kongostraat). De werkwinkels zullen meer sector- en vacaturegericht werken en gaan verder inzetten op digitalisering (via o.a. ‘mijn VDAB’) i.p.v. contactdienstverlening. Alle Gentse werkzoekenden, ook uit de omringende gemeenten (Merelbeke, Lochristi, Zomergem...), in totaal ongeveer 22 000 mensen, zullen naar één van beide werkwinkels doorverwezen worden. Door dit alles dreigen de Werkwinkels minder toegankelijk te worden voor iedereen.

Het idee van een stedelijk laagdrempelig alternatief op de Werkwinkels was al langere tijd aan het broeden binnen de stad Gent. Zo stond het al ingeschreven in het huidige bestuursakkoord. Maar het is pas vorige zomer dat een stuurgroep met stadsdiensten, VDAB, RVA, OCMW, vakbonden... zich er effectief over boog en een concept over ‘laagdrempelige persoonsgebonden buurtdienstverlening in het kader van werk en opleiding voor

kwetsbare groepen’ begon uit te schrijven. Toen het nieuws van deze conceptontwikkeling bekend raakte nam de Lege Portemonnees het voortouw om de participatie van de werkzoekenden in goede banen te leiden. We deden dit vooral om er voor te zorgen dat dit nieuw initiatief een zo optimale en laagdrempelige opstart kan hebben, op maat van de werkzoekenden. Daarnaast is dit een eerste aanzet tot realisatie van regelmatige inspraak vanuit de ‘gebruikers’ van de werkkantennes.

Op 31 maart was het zover en vonden op een zonnige lenteavond 28 deelnemers de weg naar het buurtcentrum van het Rabot, voor de eerste grote inspraakronde over de ontwikkeling van de werkkantennes. Ter inleiding gaf de Dienst Werk een stand van zaken van de conceptontwikkeling van de werkkantenne en hoe het nu zit met de toekomst van de werkwinkels. Daarna bogen de aanwezigen zich over de volgende vier vragen: “Wat kan je helpen bij je zoektocht naar werk?”, “Hoe kan een werkkantenne deel worden van de buurt?”, “Op welke manier kan een werkkantenne zich kenbaar maken naar de gebruikers toe?” en “Wat na dit inspraakmoment? Hoe kan je betrokken blijven?”

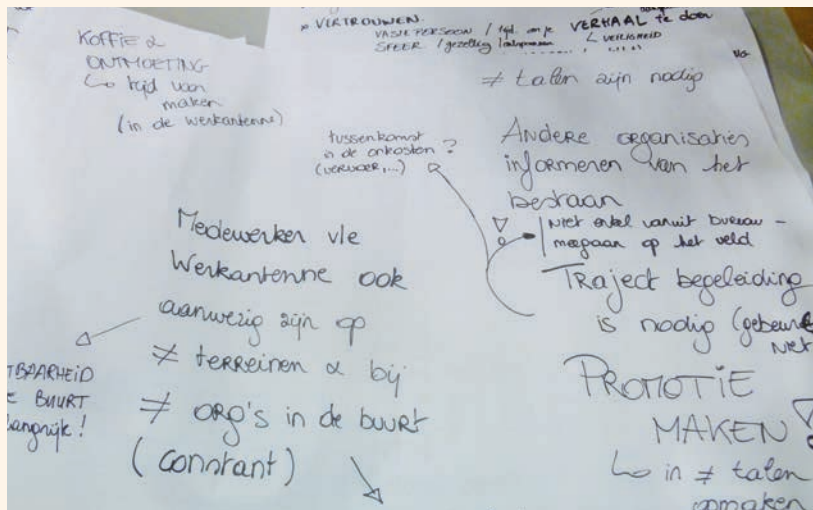
In twee rondes konden de deelnemers hun mening, ideeën en suggesties kwijt.

Aan de gesprekstafels kwamen veel interessante zaken naar boven, zoals het belang van vertrouwen of nazorg, groepsonthoofden en communicatie op maat. Alle concrete voorstellen werden gebundeld en overgemaakt aan de Dienst Werk. We weten dat het niet evident zal zijn om alles direct te implementeren, maar we

▶▶▶

►►► zijn er wel van overtuigd dat dit geleidelijk aan kan verwerkt worden in de verdere ontwikkeling en opstart van de werkantennes. We volgen uiteraard dit verhaal verder van nabij op en hebben binnen een zestal maanden terug een afspraak met medewerkers van de werkantennes en de Dienst Werk om mee hun opstart te evalueren en nieuwe ideeën te leveren. De eerste werkantenne, zal feestelijk geopend worden op maandag 5 mei om 14 uur, in het Buurtcentrum Rabot. In de loop van mei zal een tweede werkantenne

openen in de Welzijnsknoop van Ledeborg. De opening van een derde antenne staat gepland voor 2015, in welke wijk dit zal gebeuren is nog even afwachten. We hopen natuurlijk op veel meer, gezien de verdere stijging van de werkloosheid, maar vinden het op zich al een statement dat een lokale overheid investeert in deze drie laagdrempelige dienstverlenende initiatieven, zodat de kwetsbare werkzoekenden niet in de kou staan door de feitelijke besparingen van de VDAB op Vlaams niveau.

COLOFON

FRANK wordt uitgegeven door: **Samenlevingsopbouw Gent vzw**, Blaisantvest 70, 9000 Gent
 Telefoon: 09 223 95 15 - Fax 09 239 96 72
 Email: info.gent@samenvlevingsopbouw.be
 Url: www.samenvlevingsopbouw.be

FRANK verschijnt vanaf in januari, mei en oktober.

Onder het motto 'Kansen creëren, grondrechten garanderen' werkt Samenlevingsopbouw Gent vzw in de 19de-eeuwse gordel rond thema's zoals inkomen, wonen, onderwijs en leefbaarheid. We ondersteunen en versterken er kwetsbare groepen zodat zij vanuit hun krachten zelf mee oplossingen kunnen geven voor problemen die zich in hun nabijheid stellen. In samenwerking met diensten en organisaties, zetten we samen met deze kwetsbare groepen, ook stappen om het beleid aan te sporen om tot duurzame en structurele oplossingen te komen. 'Iedereen moet van de grondrechten kunnen genieten en ze moeten afdwingbaar zijn'.

WERKTEN MEE AAN DIT NUMMER: Tom Dutry, Wannes Degelin, Lut Vael, Frank Vandepitte, Stéphanie Staïesse, Ann-Sophie Hofman, Karolien Vermeulen, Joris De Groote, Patrice De Meyer, Nele De Wulf, Wouter Van Thillo, Anke Hintjens, Joris Demoor, Daan Hugaert

EINDREDACTIE: Stéphanie Staïesse, Lut Vael, Jan Rooms en Frank Vandepitte.

ADRESBEHEER: jan.rooms@samenvlevingsopbouw.be

VORMGEVING: derkapellmeister@me.com

FOTOGRAFIE: Wannes Degelin, Rudy Roelandt, Nele De Wulf, Jacques Franck, de Lege Portemonnees, Brandpunt 23, Layla Aerts, Walter Busschots, Tim Freh, Jean Marie V.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER: Lut Vael, Blaisantvest 70, 9000 Gent

STEUN: Indien je Samenlevingsopbouw Gent vzw wil steunen in de uitvoering van haar verschillende projecten kan je een gift storten op rekeningnummer BE86 0011 6719 6350

Daan Hugaert

De Warme samenleving

Als ik met de teletijdmachine van prof. Barabas 50-60 jaar terug reis, zie ik mezelf op de zulle van café Transport op de Bevrijdingslaan. Met mijn maat Charlie bikkeland, of turend naar het concert van luid tsjilpende mussen. Ik zag er uit als een aabaar manneke met een groot rond hoofd en wijd uitstekende flaporen. Mijn pa was cafébaas en dat café met zijn groot biljart en vogelpik was een paradijs voor zo'n klein bazeke. De sfeer in het café was altijd vrolijk en warm. Iedereen sprak met iedereen, niemand werd buitengesloten. Zelfs de grootste ambetanterik niet. In hoog oplopende ruzies stak mijn vader de agressiefste buiten. Kon hij even afkoelen tussen de tramrails! Maar 's anderendaags was hij weer welkom. Een pint en we klappen er niet meer over. Zo ging dat.

In het café woonden mijn grootouders. Ik heb ze altijd oud geweten. Toen mijn vader 12 was zijn ze geëmigreerd uit het Meetjesland naar de Brugse Poort, met weinig meer op zak dan hun naam. Bomma begon een café en pé ging travakken in den Uco. Ook de kinderen deden hun duit in het zakje. Kort naar school en hup, naar 't fabriek! Ze waren klein en slecht behuisd en moesten pezen om den boterham. Mijn pa is spekkenbakker geworden op zijn 14de en na een korte periode als coureur en een vrijage, begon hij zijn eerste café, annex velowinkel. Deze vooroorlogse maatschappij heb ik niet meegemaakt, ik zat nog in de loop van vaders geweer. Maar pé vertelde er wel vaak over, ook over de harde oorlog.

Als ik bleef eten (ik woonde 300 meter verderop) kreeg ik steevast een entrecote van den beenhouwer op mijn bord, dat vanwege zijn buitensporige proporties aan beide kanten van mijn telloor hing. Protesteren hielp niet. Mijn zus en ik waren gefascineerd door het rijke smakenpallet dat pé bekwam door alle restjes bij elkaar te klutsen en met ei of nootmuskaat te verrijken tot zijn fameuze 'gerekte petoiters'. Een gerecht dat op veel menu's niet zou misstaan. Ik genoot een zorgeloze jeugd. Vrijheid, eten à volonté, cinema en tv. Ik was mij amper bewust van de solidaire samenleving waartoe ik behoorde. Pa gaf soms kleren weg aan wie het nodig had, of een schel hesp, of een pintje. De buurtfeesten waren hoogdagen voor iedereen.

Toen ik de wijk verliet veranderde de samenleving. Er kwam angst en achterdocht binnensluipen, egoïsme ook. Gelukkig voelen we aan dat we de andere kant weer opmoeten. De koleriekste efkes laten afkoelen tussen de tramrails en de deur weer open. Een pint en we kunnen er weer tegen. Als de rapste lemmingen de goeie kant kiezen kan er niets mislopen. Maar niet te rap hé! Iedereen moet wel meekunnen.

Daan Hugaert is bekend als 'Den Eddy' uit 'Thuis' of als commissaris Van Deun uit 'Witse'. Momenteel voert hij met de theatervoorstelling 'Een trooster' voor het eerst een monoloog op.